

РЕШЕНИЕ

№ 31303

гр. София, 25.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в
публично заседание на 18.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **2526** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ във връзка с чл.4, ал.1 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ и чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с §2 от ДР на ДОПК.

Образувано е по жалба вх.№ СФД 25-ТД26-1369/28.02.2025г. на ИППДП С. М. ЕООД, със седалище и адрес на управление в [населено място] (уточнена с допълнение от 11.04.2025г.) против Акт за установяване на задължение по декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК № 2466-2024-1/23.12.2024г., издаден от ст. инспектор в отдел „Общински приходи- С./Т.“ на Столична община, потвърден с Решение № СФД25-РД28-48/07.02.2025г. на директор на дирекция „Общински приходи“ на Столична община. АУЗД се обжалва в частта на определените задължения за Такса битови отпадъци.

В жалбата се сочи, че административният орган неправилно е приложил материалния закон, тъй като лечебното заведение има сключен договор за извозване и поемане на биологични и други опасни отпадъци, както и че с начина на изчисление, направен от органа, се дублират разходите на жалбоподателя и му се налага второ плащане на вече извършени и платени услуги.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът по жалбата – директор на дирекция „Общински приходи“ на Столична община се представлява от юрисконсулт А., която изразява становище за неоснователност на жалбата. Посочва, че процесния период е 2019-2023г., а жалбоподателят е представил договор за

събиране на опасни отпадъци от 01.03.2024г., като договора няма нищо общо с процесния период. Отделно от горното, събирането на опасни отпадъци е различно от ДНИ и ТБО по смисъла на ЗМДТ. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на съвкупната преценка на представените по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна по административноправния спор:

Дружеството ИППДП С. М. ЕООД притежава поземлен имот и сграда, находящи се в [населено място], р-н Т.-С. [улица], вх.А, маг.4, съответно, земя с площ 870 кв.м. с данъчна оценка към 2024г. 43 987.20лв. и отчетна стойност 2 581.70лв., като притежава 0.0509 идеални части /данъчна оценка на същите 2238.95лв./; нежилищен обект- амбулатория, построена 2008г. с конструкция МЗ- масивни монолитни и РЗП 128.35 кв.м., с данъчна оценка на обекта към 24г. 135 527.40лв., отчетна стойност 212 559.60лв.

Имотът е деклариран от дружеството с декларация по чл.14 от ЗДМТ вх.№ 35534/08.12.2015г. и създаден партиден номер 7224F164140 , като декларираните обстоятелства относно описаните в декларацията имоти са : магазин с отчетна стойност 212 559.60лв. и земя с отчетна стойност 2 581.70лв.

През 2017г. е подадена отново декларация по чл.14 от ЗДМТ с вх.№ [ЕГН]/19.04.2017г. като описаните в декларацията имоти са амбулатория и земя при същите отчетни стойности.

На 23.12.2024г. е издаден Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК № 2466-2024-1/23.12.2024г. от административен орган по приходите в състава на Столична община, с който са установени публични общински вземания на задълженото лице за данък върху недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода 2019-2023г., ведно със законната лихва за просрочие, изчислена към 23.12.2024г., в обобщен размер: задължение за ДНИ- 2 016.95лв. и лихва за просрочие към 23.12.2024г. 793.67лв. и задължение за ТБО- 10 757.10лв. и лихва за просрочие 4 270.05лв.

След надлежно връчване и навременно обжалване, Акт за установяване на задължение по декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК № 2466-2024-1/23.12.2024г. е потвърден с Решение №СФД 25-РД28-48/07.02.2025г. на директора на дирекция „Общински приходи“ към Столична община. В мотивите е прието, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма и съдържа всички изискуеми реквизити по чл.59, ал.2 от АПК. Прието е за неоснователно възражението на жалбоподателя относно сключения от дружеството договор за транспортиране, събиране, обезвреждане и унищожаване на опасни отпадъци от 01.03.2024г., тъй като опасните отпадъци са нещо различно от ДНИ и ТБО по смисъла на ЗМДТ, както и установените местни данъци и такси са определени съобразно подадените декларации от страна жалбоподателя.

Решението е надлежно връчено на жалбоподателя, който го обжалва пред АССГ.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения акт на основание чл.160, ал.2 от ДОПК и чл. 168, ал.1 във връзка с чл.146 от АПК във вр. с §2 от ДР на ДОПК, намира за установено следното от правна страна:

Оспорването е направено в законоустановения срок по чл.107, ал.4 ДОПК, от легитимирано лице, за което актът е неблагоприятен и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, поради което е процесуално допустимо. Актът се оспорва в частта на определената Такса битови отпадъци, но не и по отношение определеният Данък за недвижими имоти.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, но не поради доводите изложени в нея.

Задълженията за такса битови отпадъци представляват публични общински вземания, изрично регламентирани в чл.162, ал.2, т.1 и т.3 от ДОПК, вр. с чл.1, ал.1, т.1 и чл.6 ал.1, б. „а” от ЗМДТ. По аргумент от чл.162, ал.2, т.9 като публични общински вземания следва да се определят и лихвите за забава плащането на посочените общински вземания за ТБО. В чл.166, ал.1 от ДОПК е предвидено, че установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. Относно вземанията за данък върху недвижимите имоти (местен данък по см. на чл.1, ал.1, т.1 от ЗМДТ) и за такса за битови отпадъци, приложимият ред е регламентиран в ДОПК. Съгласно чл.4, ал.1 и чл.9б от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси се извършва от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Съгласно чл.4, ал.3, вр. с ал.4 от ЗМДТ в производствата по ал.1 служителите на общинската администрация, определени със заповед на кмета, имат правата и задълженията на органи по приходите, а в ал.5 е предвидено, че ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община упражнява правомощия на териториален директор, вкл. предвидените в чл.107 ал.4 от ДОПК.

АУЗД № 2466-2024-1/23.12.2024г. е издаден от В. К. Я.- старши инспектор в отдел МДТ”С.- Т.“ на дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“ към Столична община (трудов договор РД-15-4765/01.07.2010г.), определен да осъществява компетентността на орган по приходите в производствата чл.4, ал.1, ал.3 и чл.9б от ЗМДТ със Заповед № СОА23-РД09-2483/17.11.2023г. на кмета на Столична община. Следователно, обжалваният АУЗД е издаден от надлежно оправомощено длъжностно лице в кръга на неговите правомощия. Потвърждаващото АУЗД Решение №СФД 25-РД28-48/07.02.2025г. е издадено от М. М. - директор на дирекция „Общински приходи“ на Столична община, компетентен да разглежда и да се произнася по жалби срещу издадени АУЗД, съгласно чл.107, ал.4 от ДОПК във вр. с чл. 4, ал.1 от ЗМДТ по силата на същата цитирана заповед на кмета на СО.

Процесният АУЗД е издаден в предписаната от закона писмена форма, но според съда не съдържа надлежни фактически и правни основания за издаването му, конкретност и яснота на установените правни последици. Посочено е, че АУЗД се издава на основание чл.107, ал.3, чл.8,ал.5 ДОПК и във връзка с чл.4, ал.11ал.3 и ал.4 ЗМДТ въз основа на персоналните партиди съгласно подадени декларации, собствени данни, данни получени от трети лица и организации. Посочени са данните от декларацията по чл.14 ЗМДТ за облагане с ДНИ с вх. № [ЕГН]/08.12.2015г. Като установени обстоятелства са посочени суми в табличен вид за ДНИ и ТБО по години .

Спорният АУЗД не съдържа мотиви относно начина на определяне на дължимите суми за ТБО за процесните периоди, като е посочена единствено обща сума, което не позволява да се установи за коя услуга и в какъв размер се отнасят определените задължения.

Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК във вр. § 2 от ДР на ДОПК, когато административният акт се издава в писмена форма, той съдържа фактически и правни основания за издаването му. Липсата на фактически установявания и немотивираността на акта винаги е съществено процесуално нарушение, тъй като ограничава правото на защита на адресата, който следва да бъде запознат, не само с правното основание за издаването му, но и с мотивите на органа, обосновавали прилагането му и определянето на размера на установените публични задължения.

В спорния АУЗД задълженията за ТБО са определени общо – по години, без да са диференцирани по компоненти, като не са посочени и размерите на промилите за всеки от тях. Така съдът не би

могъл да провери определената ТБО за всяка година какви услуги включва, съобразеният размер на коефициентите (промилите) съответства ли на решението на Общинския съвет на СО за съответната година и как е приложен спрямо отчетната стойност на имота. Липсата на яснота относно начина на формиране на ТБО съставлява нарушение на формата по чл. 59, ал. 2 АПК. Административният орган при произнасянето си е длъжен да изложи фактите и обстоятелствата, които са наложили издаване на конкретния акт със съответното съдържание. Мотиви относно начина на определяне на задълженията по отделните компоненти на ТБО и формирането на съответните цени на предоставяните от Столична община услуги не се съдържат и в решението, с което АУЗД е потвърден.

В хода на съдебното производство административният орган е представил писмени доказателства относно представените услуги по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане в депо за битови отпадъци и по поддържане на чистотата на територията за обществено ползване, относими за район "Т." на Столична община; налице е и заповед на кмета за границите на районите и вида на предлаганите услуги съгласно чл.63, ал.2 ЗМДТ, но съдът не би могъл да ги съотнесе към определените с АУЗД публични задължения за ТБО на ИППДМ С. М. ЕООД, предвид липсата на посочване на конкретните услуги и размера на определеното задължение за всяка една от тях в оспорения АУЗД.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, който с чл. 160, ал. 1 ДОПК задължава съда да реши делото по същество. Съгласно чл. 160, ал. 3 ДОПК, когато естеството на акта не позволява решаването на делото по същество, съдът го отменя и връща преписката на компетентния орган по приходите със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. В конкретния случай, следва да се отмени акта поради неяснота как са формирани задълженията за ТБО, поради което преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне.

Водим от горните мотиви и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на ИППДП С. М. ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], Акт за установяване на задължение по декларация по чл.107, ал.3 от ДОПК № 2466-2024-1/23.12.2024г., издаден от ст. инспектор в отдел „Общински приходи- С./Т.“ на Столична община, потвърден с Решение № СФД25-РД28-48/07.02.2025г. на директор на дирекция „Общински приходи“ на Столична община, в частта на определените публични задължения за Такса битови отпадъци.

ВРЪЩА преписката на административния орган за определяне размер на публичните задължения за Такса битови отпадъци при съобразяване на указанията, дадени в мотивната част на решението.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен Административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните.

